

Кардамъ. Славни мои войници! Сега сте свободни. Идете на мѣстата си, и бѫдете готови на заповѣдъта ми. (сички са покланятъ, Драгомиръ и Цоко тръгватъ напредъ, а войската подирѣ имъ).

Кардамъ. (къмъ първожрея.) Отдадохте ли приличното благодареніе на Боговетъ за въцаряваніето ми?

Първожрец. Да отдадохми, още вчера.

Явление пето.

Горнитъ Крестанъ.

Кардамъ. Що е Крестане?

Крестанъ. Стражаритъ уловили въ станътъ си единъ Гръцки шпионинъ, който разглеждалъ твърдинитъ и войската.

Кардамъ. А гдѣ е сега той? Уловенъ ли е?

Крестанъ. Да, уловенъ е. И питатъ какъ да постѫпятъ съ него?

Кардамъ. Нека го доведѣтъ тукъ при мене. (крестанъ са поклаия и излиза.)

Каранъ. Видите ли господарю Гръцко лукавство? Ничшо неправяятъ на праведенъ начинъ, но сичко искаять съ измамъ. Тѣ отдавно да сѫ пропаднали, ако не бѣхѫ до толко съ лъгали и подкупували людіе, които да работѣятъ за интереса имъ. Въ тѣхъ нѣма никаква сила, нето храбростъ, нищо не работѣятъ, но отъ чуждій потъ ся хранїятъ.

Кардамъ. Ако благовољътъ Боговетъ да ми продължатъ живота, и да са отвърди държавата ми, щедигна страшна войска върху имъ, и тогасъ ще познаѣтъ че лукавството пари неструва. Само нека прiemатъ за сега да сключимъ миръ, до дето са уредимъ малко вътрешно.

Кодинъ. Само отъ Гърка нетрѣба да са боимъ господарю; защото въ него сърдце нѣма. Азъ са надѣвамъ какъ въ нашитъ войници ще са намѣри единъ момъкъ, който да стой насреща 20 Гърци.